

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שמן המניין, מס' 42

מיום ראשון, כ' בסיון תשע"ב, 10.6.2012

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 42 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ' בסיון תשע"ב, 10.6.2012, בשעה 20:00

משתתפים:

סגנית ומ"מ ראש העיר	גב' שירה אבין -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	פרופ' מרק מימוני -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
סגן ראש העיר	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

מר יצחק רוכברגר - ראש העירייה

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מהנדס העירייה	אדר' ולדימיר לוי -
מנהלת אגף החינוך	גב' מיכל מנקס -

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה שמן המניין מס' 42, מיום 10.6.2012

על סדר היום:

* הצעה לסדר של חברי מועצת העיר עידן למדן ואבי גרובר – השארת מנהל בית ספר קריית יערים בתפקידו. (תוספת לסדר היום)

גב' שירה אבין: אנחנו פותחים ישיבת מועצה מן המניין מס' 42. בישיבה יש לנו מספר הצעות לסדר, שאנחנו נתחיל עם ההצעות לסדר, ולאחר מכן נמשיך בנושאים האחרים שעל סדר היום.

* הצעה לסדר של חברי מועצת העיר עידן למדן ואבי גרובר – השארת מנהל בית ספר קריית יערים בתפקידו. (תוספת לסדר היום)

גב' שירה אבין: הצעה ראשונה היא הצעה לסדר של עידן למדן ושל אבי גרובר – הצעה לסדר השארת מנהל בית ספר קריית יערים בתפקידו. אבי או עידן, מי מכס רוצה להציג את זה?

מר אבי גרובר: זה כמה ימים שהנושא של קריית יערים, אני מניח, הגיע לא רק אליי אלא לכל הגורמים בעירייה. אני רוצה להגיד קודם איזה מילה, שאני באופן אישי חושב שצריך להיות מאוד זהירים עם ההתערבות של פוליטיקאים בניהול השוטף של מערכת החינוך. אני חושב שצריך להיות מאוד זהיר עם זה, כי המקום שבו פוליטיקאים מתערבים בניהול השוטף זה יכול להיות פתח ללא מעט בעיות וקלקולים. אני חושב שהתפקד שלנו כפוליטיקאים זה להתעסק יותר בנושא של המדיניות. פה יש עניין שהגיע אליי, ואני יודע שאני רואה אותו כחריג שבו אני הרגשתי חובה לעשות איזשהו מעשה. אליי פנו הרבה מאוד הורים. אני מכיר שם חלק מההורים, חלק מההורים שפנו אליי אני לא מכיר אותם, אני עד היום לא ראיתי, הם דיברו איתי. הם הציגו לי התרחשות כזאת. יש מצב שבו מנהל בית ספר חדש, וזה בית ספר שכבר מתחלפים שם כמה מנהלים תוך תקופה יחסית קצרה, מגיע לבית הספר, עושה את העבודה שלו. אני אישית אין לי כלים למדוד אותו

אם הוא עשה את העבודה שלו טוב או לא עשה את העבודה שלו טוב. עוד פעם אני אומר, אני כחבר מועצה לא יכול לבדוק את זה. אבל אני כן רואה פה כמה דברים שאני מחבר כמה נקודות ביחד, יש לי איזושהי תמונה שגורמת לי לבוא ולהציע את מה שאני הצעתי פה. קודם כל, יש תמיכה מאוד חזקה של ההורים במנהל הזה. זאת אומרת, ההורים שהילדים שלהם נמצאים שם, והם אינדיקציה על מה שקורה בבית הספר במהלך כל השנה, עומדים מאחוריו בצורה גורפת. הם פתחו עצומה באינטרנט, כשאני הסתכלתי פעם אחרונה היו שם 248 חתימות של הורים.

מר אורן ברעוז: כמה הורים יש בבית הספר?

הערה מהקהל: 304 בתי אב.

הערה מהקהל: 270.

מר אבי גרובר: אוקיי, 270.

גב' שירה אבין: אני מאוד שמחה שאתם כאן, אבל אתם חייבים להבין דבר אחד. אתם יכולים להיות כאן, אתם יכולים גם לשבת בכיסאות שיש למי שיש. אתם לא יכולים לא לדבר ולא להשתתף בדיון. אתם יכולים להקשיב, לשמוע. כן.

מר אבי גרובר: זה ההורים. לבית הספר יש גם ועד הורים. גם ועד ההורים דן בעניין, ו-11 מתוך 16 חברי הנהגת בית הספר מוציאים מכתב, שאני הבאתי פה כמה ציטוטים, אבל השורה התחתונה היא מאוד ברורה: גם הוועד עומד בצורה גורפת מאחורי המנהל, חושב שהמנהל עושה עבודה ראויה וטובה. כל הזמן חוזר לנושא של דיבור על ערכים, נושא של דיבור על משמעת, נושא של מנהל שמנסה להטמיע בתוך בית הספר איזושהי התנהגות ראויה של

תלמידים כמו שהוא מבין אותה, ואני מבין שההורים עומדים מאחוריו במהלך הזה בצורה גורפת. זה ההורים. עכשיו עוד פעם, ההורים לפעמים, את יודעת, אפשר לקחת את העניין של ההורים לכל מיני מקומות. פה יש את העמידה הגורפת של ההורים.

עכשיו יש את המורים. ההתנגדות שבאה מצד המורים, כל המידע שמגיע אליי, המורים מאוד אוהבים לעבוד עם המנהל, אוהבים את העבודה של המנהל, רואים את התהליך שהוא מנסה להטמיע בבית הספר, והם חושבים שזה הולך לכיוון הנכון וגם הם איתו. ובאיזשהו מקום הכי חיזק אצלי את התחושה שכן צריך, במקרה הזה העירייה צריכה לבוא ולהגיד אמירה מאוד מפורשת, שגם משרד החינוך אחרי זה אומר שמשרד החינוך בדק את עבודתו הניהולית והפדגוגית של אילן גרוסמן כמנהל בית הספר ולא מצא כל דופי בהתנהלותו, ואחרי זה הם גם נותנים תגובה לעיתון שבאמת, אני ראיתי את התגובה ואני לא חושב שאפשר יותר לעמוד מאחורי מניה מאשר גם התגובה שמשרד החינוך נתן לעיתון. זה משהו שידוע, שכולם יראו אותו, וכשבא משרד החינוך ואומר בצורה כל כך מפורשת: 'מנהל בית הספר פעל במסירות למען תלמידיו ועשה רבות לנוכח האתגרים-'

מר טל עזגד: אנחנו קראנו את כל זה.

מר אבי גרובר: אני קורא כי הפרוטוקול אחר כך לא מכיל את כל הדבר הזה, וחשוב שהתמונה תוצג בצורה ברורה.

מר טל עזגד: אתה רוצה שישמעו אותך פה הציבור. נו בסדר גמור. אתה מוביל.

מר אבי גרובר: עכשיו יש מצב שבו מנהל בית הספר מרגיש שאין לו תמיכה מהעירייה. כל הגופים עומדים ואומרים שאנחנו רוצים את המנהל.

והוא גם אמר במכתב שלו: 'ובמיוחד כאשר העירייה עומדת מן הצד וללא גיבוי שלה מנהל בית ספר אינו יכול לתפקד'. זאת אומרת, זה מגיע למקום שבו מרגיש מנהל בית הספר שהוא לא יכול להמשיך בתפקידו, כי החוליה היחידה שהוא לא מרגיש שעומדת איתו. הוא אומר את זה, זה מכתב שהוא נתן, זה ומכתב ההתפטרות שלו, זה הציטוט.

מר אורן ברעוז: אוקיי, אז בוא נשמע את מיכל.

ד"ר יונה ברגור: רגע, תן לו לדבר.

מר אורן ברעוז: בסדר, קראנו את המכתב...

מר שרגא קירשנר: יש מי שמנהל את הישיבה, אל תנהלו ישיבות.

גב' שירה אבין: קודם כל, תירגעו כולם. אבי, תסיים.

מר אבי גרובר: בגדול הטענה איפה הוא מסביר את ההתפטרות, יש שם קבוצה של הורים, יש גרעין מסוים של הורים, וקמפיין מסוים שרובו אני מבין, אני לא הצלחתי לראות שום מכתב המשך.

גב' שירה אבין: אבי, עם כל הכבוד, אני רוצה להגיד לכם שני דברים. אתה רוצה להציג את המכתב שאתה העברת בהצעה לסדר – העברת אותו. אל תיכנס עכשיו להיבטים כאלה ואחרים של המנהל הזה, מה הוא כן אומר, מה הוא לא אומר. אני חושבת שזה לא רלוונטי, בוודאי שלא לדבר בשמו של אדם.

מר אבי גרובר: זה מה שאמרתי.

מר אורי לוינ: ההסבר לא ברור. מי שנקלע לפה ולא מכיר את רמת השרון ולא יודע על מה מדובר, לא מבין בעצם למה הוא התפטר.

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת מי שנקלע לכאן? מה זה, אנחנו לא תושבי רמת השרון?

מר גיא קלנר: לא, שירה ואבי, ברשותך, כדי שהתמונה תהיה מלאה, כי גם אני התקשרתי למיכל על המקרה הזה, אני לא מכיר את פרטיו. אבל לא הבנו, הוא צודק, כי מי שמתבונן מבחוץ לא מבין. תיארתי את כל הסיבות למה הוא לא אמור היה להתפטר. מה קרה שגרם לו כן להתפטר – זה אנחנו לא מבינים. אנחנו לא מכירים.

גב' שירה אבין: אי אפשר פה אינטרפטציות אישיות של כל אחד.

מר יעקב קורצקי: למה זה מגיע לפה בכלל? אבי, אני לא מבין למה זה מגיע לפה.

מר עידן למדן: כי אם אתה לא תעלה את זה-

מר יעקב קורצקי: עידן, זה לא המקום.

ד"ר יונה ברגור: זה המקום ועוד איך.

מר עידן למדן: בבתי ספר פעם אחר פעם יעוף לך מנהל-

גב' שירה אבין: עידן.

מר שרגא קירשנר: רבותיי, יש פה מי שמנהל את הישיבה, אני מבקש שהישיבה הזו תתנהל בתרבות דיבור ראויה. תודה.

גב' שירה אבין: עוד שני משפטים אחרונים, אבל אני אומרת שוב, לא מה הדעה שלך לניתוח של דברים.

מר אבי גרובר: אוקיי, בסדר.

גב' שירה אבין: יש לך דברים שאתה רוצה להגיד, להתייחס לדברים מהותיים שקורים – אתה יכול להתייחס. לא להגיד על סמך ההרגשות שלך. אנחנו לא מדברים פה על הרגשות.

מר אבי גרובר: לא, זה לא עניין של הרגשות שלי.

מר יעקב קורצקי: יש לך משהו ספציפי שאנחנו לא עמדנו? תביא ראיות.

גב' שירה אבין: יעקב. הוא יאמר עוד שני משפטים.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: אני הכרתי את המנהל, הוא נראה לי בחור סימפטי.

גב' שירה אבין: כן, אבי.

מר אבי גרובר: נוהל קמפיין של קבוצה מסוימת של הורים באופן אנונימי נגד המנהל, הם מיררו את חייו כל השנה, הם הלכו לכל מיני גורמים, איפה שאתה רק לא רוצה, וזה הגיע למצב שבו יש שתי קבוצות של הורים שעומדות. אני חושב שאתה רואה פה הרבה מאוד הורים בצד אחד, שהם גם עשו עצומה, גם ועד ההורים, כל הדברים האלה. הוא הגיע למצב שמול ההורים האלה, כשהם הולכים ומעיפים עליו במשרד החינוך ובכל מיני מקומות כל מיני סוגים של תלונות בצורה אנונימית, הוא אמר תשמע וזה, והוא הרגיש שאין לו גיבוי מהעירייה, כמו שאתה רואה במכתב שלו. הוא הגיע למצב שהוא אמר: 'אם העירייה לא מגבה אותי מול קבוצת ההורים הזאת, תודה רבה, הוא יסתדר'. אני בטוח ממה שאני מבין, בתוך מערכת החינוך עם תמיכה כזאת ב-1/9 הוא יהיה מנהל בית ספר. השאלה איפה. לכן אני הצעתי פה הצעה, שמה שאני אומר זו אמירה ערכית של העירייה.

העירייה באה ואומרת, אנחנו מבקשים-

גב' שירה אבין: אנחנו קראנו.

מר אבי גרובר: לא, הוא שואל מה אני רוצה, אז אני אומר. אני לא באתי ואמרתי 'אנחנו ממנים אותך'. אנחנו כעירייה קוראים לו למשוך את מכתב ההתפטרות שלו, אנחנו אומרים לו שאנחנו עומדים מאחוריו, אנחנו מגבים אותו וניתן לו את כל הגיבוי שצריך. אחרי ששרד החינוך בדק את התלונות ואת הכל ואמר מה שהוא אמר, אנחנו מגבים אותו.

מר חיים חשטא: למה הוא לא מחזיר אותו?

מר טל עזגד: הוא לא רוצה, חיים.

מר עידן למדן: הוא מרגיש שאין לו את הגיבוי.

- הערות מהקהל -

גב' שירה אבין: סליחה, אני רוצה שתבינו משהו. אני דיברתי בהתחלה ואמרתי בצורה מאוד יפה וביקשתי מההורים. אתם לא רשאים בישיבת מועצה להשתתף בדיון.

מר אבי גרובר: אבל היו מצבים שחרגנו מהכלל הזה.

גב' שירה אבין: אנחנו לא נחרוג כל עוד אני מנהלת את הישיבות. יש דברים שקורים ויש דברים שלא קורים. אנשים יכולים לשבת, לשמוע את כל הישיבות, יכולים להיות כאן שותפים לישיבה, אף אחד לא אמר להם שלא. יש חוקים, הם לא מעירים הערות והם לא יושבים. כמו שאמרנו לאחריים, אנחנו אומרים גם להם.

(מדברים ביחד)

ד"ר יונה ברגור: בדיוני כדורגל ראש קבוצת הכדורגל מדבר חופשי ולא נותן לאף אחד לדבר.

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב. אתם תרבדו את הנוכחות-

ד"ר יונה ברגור: אנחנו מבקשים אולי מההורים שמישהו יגיד משהו.

- הערה מהקהל -

מר טל עזגד: עם כל הכבוד, אם הייתם מכבדים ומבקשים שנכבד אתכם, הייתם סוגרים רגע את הוידאו ולא תופסים אותנו במילים כאלה ואחרות. יש כללים בישיבות מועצה.

מר אבי גרובר: מותר לצלם ישיבות מועצה.

מר טל עזגד: אדון אבי גרובר היקר, יש כללים בישיבות מועצה. עם כל הכבוד לך ולתושבים המכובדים שנמצאים פה, קודם כל נמצאים חברי מועצה שיש להם מה להגיד בעניין הזה. הגשת הצעה לסדר, תן לנו את הזכות קודם כל להתייחס אליה. יש פה מי שמנהל את הישיבה, הוא יחליט בסוף אם צריך לתת לדבר או לא לדבר. ברשותך, אני יכול כמה מילים להתייחס? קודם כל, יש פה הצעת החלטה. ושוב, אני מכבד את הדברים, אני לא נכנסתי לנבכי נשמתם של הדברים למי צודק או מי לא צודק. אני חושב, אבי גרובר, שזה לא הפורום לדון בהתנהלותו של מנהל כזה או אחר, או כל אדם אחר שעובד בעירייה או למען העירייה. זה היה צריך לבוא למקום אחר. היה צריך לכבד קודם כל את צנעת הפרט. יכול להיות שיעלו פה דברים שהם לא ראויים להעלות בישיבת מועצה. וזה אני מדבר להורים, אני מדבר גם לצד השני, שאני מבין שאין פה שום נציג בויכוח. ואני חושב, כמו שאמרתי קודם בתחילת

הישיבה הקודמת, שהמתכונת הזאת וההתנהלות הזאת של לעלות על גלים פופוליסטים לא ראויה. אנחנו תיכף נסיים את הסעיף הזה, אנחנו נעבור גם לסעיף הבא שהוא לא הפופוליסטי, הוא האבא של הפופוליסטי. ולכן אני אומר עוד פעם, אני הייתי בכלל מציע, שירה, להוריד את זה מסדר היום כרגע בדיון הזה. אני חושב שראש העירייה צריך לתת בעוד יומיים-שלושה שהוא חוזר את דעתו גם בעניין הזה.

מר אבי גרובר: איפה הוא?

מר רפאל בראל: בחייד, גרובר, תירגע. די, מספיק, נמאסת.

???: הסברנו כבר איפה הוא.

ד"ר יונה ברגור: רפי, אל תדבר ככה.

מר רפאל בראל: יונה, אני מבקש, אני לא דיברתי אליך.

מר אבי גרובר: אני לא העליתי את זה.

מר רפאל בראל: הפופוליזם הזה לא יעזור לכם.

מר אבי גרובר: לא אני העליתי את זה, ההחלטה צריכה להתקבל עכשיו.

גב' שירה אבין: אבי, גם אני יודעת לצעוק, אל תבחן אותי בצעקות. אני אמרתי משהו על ראש העירייה או שהחלטה תתקבל כשראש העיר יגיע? תאמינו לי שהיום הנושא ייסגר. אל תתחילו איתי. ובטח לא אתה.

מר טל עזגד: אתה יוצר פה מצב-

מר רפאל בראל: אתה יוצר מתחים.

גב' שירה אבין: מספיק, די.

מר טל עזגד: אני כיבדתי אתכם.

גב' שירה אבין: אבי, מספיק, עשית את ההצעה שלך להשבוע. די, מספיק, תירגע.

מר אבי גרובר: זה מספיק חשוב.

גב' שירה אבין: גם לנו זה מספיק חשוב, אנחנו דנים בזה יותר משבוע אחד שאתה מדבר עליו.

מר אבי גרובר: אז למה להגיד הצגה? מה הצגה?

גב' שירה אבין: כי אתה עושה הצגה כרגע, זה הכל.

- הערה מהקהל -

גב' שירה אבין: דפנה, יש כאן אנשים שעוד לא דיברו, אני לא רוצה שכל פעם תקפצי, שבסוף אני אהיה לא נעימה. סתם מאלץ אותי להיות במקום לא נכון. אז די, בשביל מה?

מר טל עזגד: אתה יוצר מצב שלכאורה נראה כמו שימוע פה. זה לא ראוי, זה לא מכובד, זה לא נכון וזה לא הפורום לעסוק בדבר הזה. וזה לא התפקיד שלנו. לצאת בקריאה פופוליסטית, סלח לי, בין סוגריים, מטופשת, של 'אנחנו קוראים לך לחזור', זה לא רלוונטי כרגע. הבנאדם התפטר, צריך לבדוק למה. יכול להיות שההתפטרות שלו לא היתה מוצדקת, שהביאו אותו למצב הזה שהאיש במצב נפשי כזה שהוא הרים ידיים כי 4.5 הורים בעלי ממון או לא בעלי ממון הביאו אותו למצב הזה. אבל זה לא המקום, ואני מבקש להציע להוריד את זה מסדר היום. אני גם לא חושב שצריך לשמוע

כרגע את דעת ההורים, צריך לשמוע את דעתם בצורה מסודרת בפורום אחר.
בלי עיתונאים.

מר אבי גרובר: איזה פורום?

מר טל עזגד: ראש העירייה או שירה יחליטו.

מר אבי גרובר: איפה? הגענו כבר לסוף הסיפור, אין עכשיו מתי לדון. הסיפור הזה מתגלגל שבועות וחודשים והגענו למצב-

גב' שירה אבין: אבי, אתה מדבר דברים בלי להקשיב. שקט רגע, עכשיו אני רוצה לדבר. אבי, תוריד את הקול.

מר אבי גרובר: בואו נקבל החלטה אופרטיבית.

גב' שירה אבין: אני עוד שנייה נועלת את הישיבה. אל תעשה לי הצגות כאן.

מר אבי גרובר: לא עושה שום הצגות. בשביל מה אנחנו פה?

גב' שירה אבין: תירגע.

מר אבי גרובר: בשביל מה נבחרנו? תפטרו את העירייה, תעשו פה מלך וזהו.

גב' שירה אבין: אני אגיד לך בשביל מה נבחרת. תירגע.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אבי, יעקב.

מר יעקב קורצקי: אל תבלבל את המוח.

גב' שירה אבין: מספיק.

מר יעקב קורצקי: מה, הבאת קהל?

גב' שירה אבין: אני רוצה להגיד לכם שני דברים. לא, אני לא רוצה עכשיו לשמוע אף אחד, כולכם תשמעו אותי. די, הגעתם לי עד לכאן, באמת. אין לכם גבולות.

מר עידן למדון: אני עוד לא דיברתי, אבל אני רוצה להגיד כמה דברים.

גב' שירה אבין: לא דיברת, בסדר. אז לא דיברת. אני רוצה להגיד לכם משהו. אני אשב בשקט ואחכה עד שכולם יהיו בשקט. כמה דברים: קודם כל, להגיד ששום דבר לא נעשה עד היום ולא היו פגישות עם ההורים האלה ועם ההורים האלה, מי שהתנגד ומי שתמך, וכל הורה שרצה לבוא – הכתובת ידועה, ולא היה מישהו שלא התקבל. קודם כל. אז אל תשחק עכשיו במשחקים. אני ישבתי אישית כמה וכמה פעמים עם ועד ההורים ועם הקבוצה הזאת ועם הקבוצה השנייה ועם הקבוצה השלישית. אז אל תספר לי סיפורים. והטלפון שלי פתוח כמעט 24 שעות, לכל הורה שרוצה לדבר. גם שלי וגם של איציק. אז שלא ישחק עכשיו משחקים פה וכולם ישחקו פה איזשהו משחק עלום. לא מתאים ולא בבית ספרי. זה דבר אחד. ואל תעשה לי ככה עם העיניים. מי כמוך יודע כמה שעות אני מקדישה לנושאים האלה. אז בוא תירגע, אבי. עם כל הכבוד לך, תכבד גם אנשים אחרים. זה דבר אחד.

לבוא לישיבה כזאת ולהעלות נושא של בנאדם, שלטעמי קודם כל זו צנעת הפרט. אני לא מתכוונת, ואני אומרת לכם כבר עכשיו, לדון, לא באילן גרוסמן, לא באפי שגיב ולא באף מנהל אחר בפורום כזה. זה לא ראוי, זה מבזה וזה לא הוגן. אני לא הולכת כרגע להגיד מה זה אמר ומה ההוא אמר

ומה משרד החינוך חושב או לא חושב. אנחנו לאורך כל השנה ליווינו בצורה מאוד יסודית וליוותה גם מיכל את כל המנהלים בצורה יוצאת מן הכלל. ואני חושבת שכשיש מה להגיד וכשרוצים לעשות דברים, יש מקום לעשות אותם. בטח שלא להביא אותם למועצת עיר. אני חושבת שזה לא מכבד לא אותנו כנבחרי ציבור וגם לא את ההורים שחושבים שפה צריך לדון בזה. יש מקומות שצריך לדון. עכשיו בואו נגיד עוד דבר. קודם כל, המנהל הזה, כמו מנהלים אחרים, הם אנשי משרד החינוך והם עובדי משרד החינוך, ואנחנו בכלל לא סוברנים לקבל החלטה אם הם כן יהיו מנהלים או לא יהיו מנהלים. בואו נשים את הדברים על השולחן.

ד"ר יונה ברגור: את מצטערת?

גב' שירה אבין: יונה, אני לא סיימתי להגיד את מה שיש לי להגיד.

ד"ר יונה ברגור: תגידי רק אם את מצטערת או לא מצטערת.

גב' שירה אבין: אני אגיד את מה שאני רוצה להגיד, עם כל הכבוד. לכן אני אומרת שלקחת כאן ולהתחיל לנתח את האדם ומה אמר משרד החינוך ואם הוא כן חושב או לא חושב, אנחנו כשפנו אלינו בדברים שפנו אלינו, עם סוגיות כאלה ואחרות שעלו, אמרנו בצורה מאוד ברורה למנכ"לית משרד החינוך ולמנהלת המחוז. אנחנו קיבלנו נתונים. אנחנו לא אנשי פדגוגיה ואנחנו גם לא מתכוונים להיות כאלה. קחו את כל החומר, תבדקו, כי מי שבסופו של דבר מקבל החלטה זה גם לא אנחנו אלא אתם. זה הכל. ככה היה העניין. מה ההחלטות שקיבל מנהל בית הספר? אני לא נכנסת אליהם, אני גם לא שופטת אותו וגם לא בוחנת את זה. ואני חושבת שאין לנו את הזכות בישיבה הזאת בכלל לדבר על זה. אם יש הורים שיש להם מה להגיד הם יודעים את הכתובת, אבל לא בסיטואציה כזאת, תסלחו לי. זה ממש נוגד כל

היגיון של לכבד כבודו של אדם. אתם לגמרי עברתם את הקווים, תסלחו לי.

מר עידן למדן: הקווים נעברו ע"י אנשים אחרים.

גב' שירה אבין: סליחה? לא שמעתי טוב.

מר עידן למדן: אמרתי שלא אנחנו עברנו את הקווים.

מר טל עזגד: לא, את הקווים הוא יחצה בנושא הבא.

גב' שירה אבין: מי עבר את הקווים?

מר עידן למדן: אמרת שאנחנו חצינו את הקווים.

גב' שירה אבין: אמרתי שאנחנו, אם אנחנו הולכים לרדת לסוגיות

ולדבר על מנהל ספציפי במועצת עיר בישיבה פתוחה, כשזה בנאדם וזו צנעת הפרט, אני חושבת שזה לא ראוי, זה הכל. אם יש אנשים שעשו דברים אחרים-

מר אבי גרובר: הדם שלו נשפך בכל העיתונים, איזה צנעת הפרט?

גב' שירה אבין: אני כתבתי בעיתונים? סליחה? זה שהעיתונים

בוחרים לכתוב, אז מה? איזה מין דבר זה?

מר טל עזגד: אולי תביא הצעת החלטה שנקרא גם לעיתונות לא

לכתוב דברים. נו באמת.

גב' שירה אבין: גם בהצעה שלכם, בכל מקרה, אין דבר כזה, כי

אנחנו לא סוברנים בכלל לקבל את ההחלטות האלה. תבינו, אתם מעלים דבר-

מר אבי גרובר: אני מבקש.

גב' שירה אבין: אתה סוברני לקבל החלטות לגבי מנהלים?

ד"ר יונה ברגור: הוא סוברני לקרוא לו. אני סוברני לפנות אליו.

למה לא?

גב' שירה אבין: אנחנו לא סוברנים-

ד"ר יונה ברגור: למה אני לא סוברני לפנות אליו?

גב' שירה אבין: אנחנו לא אמרנו לאף אחד לקום וללכת ואנחנו גם

לא באים בקריאות כאלה ואחרות למנהל אחר, עם כל הכבוד.

מר יעקב קורצקי: שירה, אני רוצה להגיד משהו.

גב' שירה אבין: אם רוצים לדבר מדברים-

מר טל עזגד: עידן, מה זה השטות הזאת לא ניתן הגיבוי? נו

באמת. תסביר.

מר עידן למדן: מכיוון שמדובר גם ע"י הורים, גם ע"י מורים. מה

זה לא ניתן הגיבוי? זה ניתן לזה שנתנו פעם אחר פעם להשמיץ אותו.

מר טל עזגד: גיבוי של מי?

מר עידן למדן: לא נתנו לו-

גב' שירה אבין: לא, אני אגיד לך משהו, סליחה.

מר עידן למדן: זה מה שנאמר ע"י אנשים.

גב' שירה אבין: לא, רגע, זה אני לא מוכנה, עידן. עידן, תקשיב לי

רגע.

מר עידן למדן: זה נאמר פעם אחר פעם.

גב' שירה אבין: בבית ספר קריית יערים ההורים יצרו את ההשמצות משני הצדדים, ניהלו מסכת של מיילים שזה בושה וחרפה, בכל התהליך של כל הקבוצות.

מר עידן למדן: אדרבא ואדרבא, ב-4 שנים התחלפו 3 מנהלים, אז סימן שמהו לא מתנהל נכון.

גב' שירה אבין: תקשיב לי, עידן.

מר עידן למדן: אם היתה אולי ועדה, את אומרת שזה לא הפורום, אבל אם היתה ועדת החינוך מתכנסת אז אולי היינו דנים בזה שם. אבל גם זה לא קורה.

גב' שירה אבין: זה שוב פופוליסטי מה שאתה אומר.

מר אבי גרובר: למה זה פופוליסטי? לפי חוק אתם חייבים כל 3 חודשים לכנס ועדת חינוך.

מר עידן למדן: אין פה דיון לגופו של אדם.

גב' שירה אבין: בטח שיש פה.

מר עידן למדן: לא, זה לא לגופו של אדם. אני רוצה להגיד שני משפטים. אני מבקש להגיד שני משפטים.

גב' שירה אבין: אני אומרת לכם עוד מילה, אם לא יהיה פה שקט אני ישר עכשיו מצביעה על זה. אני לא מתכוונת לצעוק ולעשות כאן מסכת כזאת.

מר יעקב קורצקי: ...בהצבעה.

ד"ר יונה ברגור: רגע, רגע. אל תגיד לי 'לך' בגלל שגם אתה יכול ללכת.

מר יעקב קורצקי: הוא לא אמר לך 'לך'.

מר אבי גרובר: די, יעקב, עזוב עכשיו.

מר רפאל בראל: יונה, באמת הוא לא אמר לך.

מר עידן למדן: כשפניתי יחד עם אבי ופניתי לאבי והתחלנו לדבר על העניין, באמת היתה לנו פה דילמה. אני לא מקבל בכלל את העניין שמדובר בגופו של אדם. אנחנו כרגע לא מדברים על איך הוא ולמה הוא ומיהו. זה באמת הדרג המקצועי והגורמים המקצועיים אמורים לדעת.

גב' שירה אבין: זה מה שאתם כותבים פה, סליחה.

מר עידן למדן: אנחנו אומרים, אנחנו נותנים תמיכה. הוא חזר ואמר שהוא עם ראש העירייה לא הצליח להיפגש, הוא חזר ואמר שהוא לא הצליח להידבר והוא חש שפעם אחר פעם לאותם גורמים משמיצים נותנים. הוא זכה לגיבוי של משרד החינוך, שאמר שמדובר במנהל טוב. הוא זכה לגיבוי מהרבה מורים, בהמון שיחות שקיבלתי. לכן אני אומר, מעורבות הורים היא לפעמים דבר טוב, אבל גם אנחנו כמערכת, המערכת המקצועית ודאי, אבל גם אנחנו אמורים לתת איזשהו סוג של אמירה לטעמי. אני כן יודע, אפרופו בתי ספר אחרים, ששם היו גם מורים שניסו לנקוט דברים מסוימים ואף פעם זה לא הלך, כי הם היו מאוד מנומסים ובשקט ופה. אז עוד פעם. מה, לפי איזה קריטריונים היום באה העירייה וכן נותנת גיבוי למקרה אחד או לא נותנת גיבוי? זה לא קיים.

מר טל עזגד: אתם מדברים היום, תגיד מה אתה רוצה.

מר עידן למדן: אני אמרתי בדיוק מה שאני רוצה. אני סבור

שהעירייה צריכה לקרוא לו לחזור מהתפטרותו היום. אתה מסביר שאתה נותן לו גיבוי. תבוא עכשיו מנהלת מחלקת החינוך ותגיד 'הבנאדם הזה עשק, גזל', לא יודע מה. אבל רק על זה-

מר רפאל בראל: חס וחלילה, למה?

מר עידן למדן: אמרתי אם יבואו ויגידו שהוא לא מתאים. אבל אף

אחד לא אומר דבר כזה. בשום תגובה לא נאמר שמדובר בבנאדם שהוא חרא של מנהל. אם היו אומרים חרא של מנהל אז זה בסדר, אבל לא נאמר דברים כאלה.

גב' שירה אבין: תירגע, עידן.

ד"ר יונה ברגור: למה הוא התפטר? משום שראש העיר לא אוהב

אותו.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: משפט אחרון.

מר יעקב קורצקי: יונה, זה לא יפה מה ש... עידן, סיימת?

מר טל עזגד: לבוא ולהגיד שהוא התפטר כי ראש העיר לא אוהב

אותו, זה כבר...

מר עידן למדן: אני לא אמרתי.

גב' שירה אבין: עידן, משפט אחרון.

מר עידן למדן: אני אומר, זה לא עניין אישי, אנחנו נותנים פה

איזושהי קריאה, נותנים איזושהי אמירה.

מר טל עזגד: תקשיבו, אתם עשיתם דיון ציבורי פופוליסטי על הגב של בנאדם. זה מה שאתם עשיתם. לא מעניין אתכם בית ספר קריית יערים ולא מעניין אתכם החינוך ומעניין אתכם עוד 2.5 מצביעים. חבל מאוד שאתם במהלך העשייה הציבורית שלכם משועממים ובחרתם להיות במקום שבחרתם להיות בו. אתכם לא מעניין החינוך ואתכם לא מעניין התלמידים.

גב' שירה אבין: טוב, זהו, לא רוצה לשמוע יותר.

מר אבי גרובר: שירה, אני חייב...

גב' שירה אבין: אתה חייב, רגע, אתה תחכה. לא. יש עוד אנשים, עם כל הכבוד.

פרופ' מרק מימוני: קודם כל אני אקום לכבוד ההורים שהם פה וטרחו, והם עומדים לצערנו.

גב' שירה אבין: אני אמרתי שיש עוד מקומות שאפשר לשבת, גם פה.

פרופ' מרק מימוני: אנחנו ממשיכים לשבת ואנחנו לא מנומסים.

מר טל עזגד: פרופ' מימוני, מאידך אנחנו משקיעים המון שעות מזמננו הפרטי בהתנדבות, אז אנחנו מרשים לעצמנו לשבת, כי אנחנו יושבים פה כבר המון שעות. אז אתה יכול לשבת.

פרופ' מרק מימוני: אני מסכים. אני אבל רוצה להגיד לכם שאני מאוד מופתע מהדיון הזה. אני חושב שאם מישהו יזם את זה הוא טעה ובגדול. מה, אנחנו אנשים שמתמצאים בפדגוגיה? אז למה לא ברפואה? יום אחד יבואו

להגיד שרופא הוא לא טוב, מה אתה תתערב? אתה תגיד שאתה תדע אם הרופא הוא טוב או לא טוב? אמנם אתה אמרת את זה, אבי, אתה אמרת שאתה לא רוצה לשפוט. אז למה אנחנו באים ודנים בנושא שהוא לא שלנו? ומי שהזמין את ההורים הוא חייב, זה אנחנו בעצם, להתנצל. עוד פעם, אני מצטער, אני מתנצל בשם כולם, כי אתם באתם ואנחנו אומרים לכם, בגלל התקנון שלנו שמחייב, לא רוצים לשמוע. זה תסכול ענק. אני אומר ככה, שהדברים האלה לא נשפטים בפורומים כאלה גדולים. מה שנאמר הוא אולי קצה הקרחון ממה שאולי שירה, אני מאמין לה כי אני מכיר אותה הרבה שנים, שהיא בדקה והיתה ויודעת הרבה יותר, אבל בגלל צנעת הפרט היא לא תגיב. רבותיי, בואו נפסיק עם הצעקות, בואו נתנצל באופן הוגן בפני האורחים, שהם, כנראה שזה נורא חשוב להם, ויש דברים שכואב להם, אבל מצד שני, מישהו אמר – איפה כל ההורים האחרים, אלה שלא אמרו את שלהם? אז יש פה קונפליקט שאנחנו לא מסוגלים, ואני אומר שאנחנו כאנשי פוליטיקה לא צריכים להכניס אפילו את האף שלנו בדברים כאלה. יש פורומים אחרים, יש אחראים על החינוך במועצה הזו, יש אנשים מצוינים שהם לוקחים בחשבון את זה. אנחנו לא צריכים להגיד להורים לא לדבר כאשר הם מתים לדבר ולספר, מצד שני אני רוצה להגיד לכם שאתם תגידו למען הצדק, לא נוכל לקבל דבר כזה חד צדדי. איפה אחרים? הם גם כן צריכים לדבר.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: עידן, די. אז הוא מדבר, תן לו גם לדבר ותכבד אותו, לא רק אתה קיים. אל תדבר איתו כי הוא מדבר, תן לו לסיים.

פרופ' מרק מימוני: אני רוצה לבקש בסוף להסיר את זה, עם כל הכאב שיש לכם והתסכול כי הוזמנתם ע"י מישהו, אני לא יודע מי, שזה לא טוב.

אבי, אבי. !!!:

פרופ' מרק מימוני: אם אבי עשה את זה, הוא לא...

גב' שירה אבין: מי שרוצה מגיע והוא אורח בישיבות, אין לנו בעיה.

פרופ' מרק מימוני: מאה אחוז, אבל אם הם אורחים אנחנו גורמים להם לתסכול. אני מבקש לא להמשיך את הדיון המבזה הזה ולהסיר את הנושא מסדר היום.

גב' שירה אבין: אני שוב אומרת, אני נותנת בדיוק עוד שני משפטים לרפי וליונה ולגיא, ובזה נגמר העניין.

מר אורי לוי: לא, לא. גם אני רוצה להגיד משהו.

מר רפאל בראל: אני הייתי מציע להוריד את הדבר מסדר היום. זה לא מתפקידה של מועצת העיר לטפל בדבר הזה, זה מתפקידו של ראש העיר והסגנים שלו.

גב' שירה אבין: לא, ממש לא.

מר רפאל בראל: סליחה, זה לא מתפקידה של מועצת העיר לטפל בדבר הזה. אנחנו לא צד לעניין הזה. אם מישהו צריך להיכנס לעובי הקורה זה רק ראש העיר, ומכאן נגמר הסיפור. מול משרד החינוך או מול מי שצריך להיות, ולא אנחנו. ולכן אני מבקש להוריד את זה מסדר היום.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מכיר את הנושא, אני לא מכיר את הבנאדם, אני לא מכיר אף אחד מהורי קריית יערים. אבל אני חושב שלהבדיל ממה שפרופ' מימוני אמר, אני חושב שאנחנו צריכים להיות קשובים לתחושות התסכול, אי הנוחות, שחלק, וחלק כנראה גדול, של הורי בית ספר קריית

יערים מביעים, ונציגיהם או חלק מהם באו וטרחו לבוא הנה. זאת אומרת, אנחנו לא יכולים לבוא להגיד 'זה לא תפקידנו'. תפקידנו לא לעסוק בחינוך, אבל תפקידנו לעסוק בבעיות ציבוריות של רמת השרון. זה כן. והבעיה הציבורית של רמת השרון היא שבבית ספר קריית יערים, במשך 4 שנים האחרונות, 3 מנהלים עזבו שנה אחרי שנה לא בצורה טבעית. כל שנה, או כמעט כל שנה עוזב מנהל. אז או שמערכת החינוך שלנו, וכולם יודעים שיש לי יחס מיוחד למנהלת אגף החינוך, חיובי.

גב' שירה אבין: גם לנו.

ד"ר יונה ברגור: או שאגף החינוך טועה בבחירת המנהלים, אם כל שנה עוזבים.

גב' שירה אבין: לא אגף החינוך בוחר אבל.

ד"ר יונה ברגור: רגע, תן לי להגיד.

מר יעקב קורצקי: אתה כבר סוטה מכל העניין הזה.

ד"ר יונה ברגור: אני לא סוטה מהעניין.

מר עידן למדן: זה חוזר פעם אחר פעם עם אותה קבוצת הורים.

גב' שירה אבין: עידן, תכבד את יונה, הוא מדבר.

ד"ר יונה ברגור: רק תן לי עוד משפט אחד. יש כאן טעות במינויים השונים. לא אגף החינוך, יש טעות במינויים שחוזרת על עצמה מדי שנה ושנה, ויש בעיה, והבעיה היא ציבורית חינוכית. היא לא חינוכית, היא בעיה ציבורית חינוכית, שמערכת החינוך לא משתלטת על התנהלות בבית ספר בקריית יערים בצורה ראויה. לצערי, הילדים מכיתות א' עד ו' ראויים לזה

שהנהלה תהיה...

מר טל עזגד: אתה רוצה לקבל פה איזושהי החלטה שאתה לא

יכול לקבל אותה?

ד"ר יונה ברגור: רגע, זו הערה אחרונה. קודם כל, אני מאיר את

התמונה מבחינה ציבורית. כך אני רואה את זה. הבעיה היא לא חינוכית, הבעיה היא ציבורית פרופר. ולכן יש לנו זכות לדבר על זה.

מר יעקב קורצקי: אז זה לא איציק שונא את המורה הספציפי הזה.

שלושה כבר הבנתי ב-4 שנים האחרונות. אז עזבו, לא איציק שונא אותו.

ד"ר יונה ברגור: נכון.

מר יעקב קורצקי: אז למה אתה אמרת שאיציק?

!!!: מי אמר?

מר טל עזגד: יונה.

ד"ר יונה ברגור: אתם יופי קופצים, באמת.

מר יעקב קורצקי: יונה, אז נוריד את זה שראש העיר לא שונא אותו.

ד"ר יונה ברגור: כן, נוריד. הערה אחרונה לגבי הנושא הזה. טל,

אנחנו לא יכולים לקבוע מי יהיה המנהל של בית ספר קריית יערים, אני מסכים איתך. אין לנו מנדט לזה, אנחנו לא שחקנים על המגרש הזה. אבל אנחנו כן יכולים לקבל החלטה בפנייה ציבורית, פנייה מטעם נבחרי הציבור, לפנות למנהל ולבקש ממנו לשקול מחדש את התפטרותו. אין בזה שום בעיה חינוכית.

(מחיאות כפיים מהקהל)

גב' שירה אבין: ברגע זה סיימתי את הדיון. זה הכל. רק בגלל ההתנהגות שלכם וזה שאתם לא יודעים לכבד את מה שאני אמרתי.

- הערות מהקהל -

גב' שירה אבין: דפנה, אני לא רוצה לשמוע אותך. אם רצית להשמיע יכולת למצוא אותי מספיק פעמים כדי להשמיע לי. לא רוצה לשמוע. אמרתי משהו.

מר טל עזגד: את לא יכולה לדבר, ומי שמתנהג... זאת את גברתי. תודה רבה לך.

גב' שירה אבין: תודה רבה לכם. דפנה, את לא מבינה. לא, את לא יכולה להתערב. אתה תדבר, גיא ביקש לדבר אז דבר אחריו, שרגא ידבר, הכל בשקט. אבל בתנאי שלא צריך להרים את הקול, אי אפשר ככה, באמת, עם כל הכבוד.

מר גיא קלנר: דבר ראשון, יכול להיות שהמסקנה של הדיון הזה תהיה שצריך להוריד את הנושא מסדר היום. יחד עם זאת, אני רוצה להגיד שלושה דברים לכבודם של כולנו פה. אחד, אני מבקש ממך, כחבר מועצה, על אף שזה בניגוד למה שבדרך כלל נקבע בעניינים האלה, לאפשר לנציג ההורים לדבר, ולו מהסיבה שאי מתן זכות הדיבור יוצרת יותר-

מר יעקב קורצקי: היא לא... שיש לך... להיות ראש עיר. תגיד את המילים ברור.

מר גיא קלנר: יעקב. מה, מה זה?

- מר יעקב קורצקי:** יש לך איזה...
- גב' שירה אבין:** די, יעקב, יעקב.
- מר יעקב קורצקי:** יש פה עניין עם ילדים קטנים, ואתם עושים פה פוליטיקה.
- מר גיא קלנר:** תגיד לי, אתה דפוק? יעקב, תשב. מה אתה מזיין את המוח עכשיו? תשב, מה הכנסת אותי לדיון הזה? אתה רוצה שאני אצעק? תירגע. מי דיבר על זה בכלל? מה אתה מבלבל את המוח?
- גב' שירה אבין:** יעקב, די.
- מר יעקב קורצקי:** זה פוליטיקה.
- מר גיא קלנר:** מה אתה מכניס אותי לזה?
- מר יעקב קורצקי:** זה גרוש וחצי.
- מר טל עזגד:** קלנר, דבר, נו.
- מר גיא קלנר:** עכשיו אני אהיה...
- גב' שירה אבין:** די.
- מר יעקב קורצקי:** די נו, מה זה השטויות האלה?
- מר גיא קלנר:** יושבת פה קבוצה של הורים ו...
- מר יעקב קורצקי:** אנחנו לא...
- (מדברים ביחד)

- מר גיא קלנר:** הם ידברו, כן.
- מר עידן למדן:** למה שלא ידברו?
- מר יעקב קורצקי:** אני אמרתי שלא ידברו? שמעת אותי מוציא את זה מהפה?
- גב' שירה אבין:** אני מבקשת משניכם, תירגעו.
- מר גיא קלנר:** אני הורה. תשתוק רגע עכשיו, תן לי לדבר.
- מר יעקב קורצקי:** אל תגייד לי ככה, גיא קלנר, אני מבקש ממך.
- מר גיא קלנר:** ככה, הכנסת אותי-
- גב' שירה אבין:** יעקב וגיא.
- מר יעקב קורצקי:** אבל למה לדבר ככה? זה מכבד ככה?
- גב' שירה אבין:** יעקב, די, עוד שנייה אתה תצא החוצה, נו באמת.
- ???:** תרגיע אותה, נו.
- גב' שירה אבין:** להרגיע אותי? אני בינתיים הייתי רגועה. אני מבקשת מכס. כל אחד שיגייד את דברו.
- מר יעקב קורצקי:** למה...
- גב' שירה אבין:** יעקב, די.
- מר יעקב קורצקי:** זה מכוון?
- מר גיא קלנר:** אתה רוצה להמשיך את הדיון בינינו?

מר יעקב קורצקי: לא.

מר גיא קלנר: או שאתה רוצה שנמשיך דיון ענייני?

מר יעקב קורצקי: אני רוצה דיון ענייני.

מר גיא קלנר: תניח לי בבקשה.

גב' שירה אבין: יעקב, אני מבקשת, וגיא, אני מבקשת. כל אחד שיתייחס לגופו של עניין, ואני מבקשת בלי הערות ביניים.

מר יעקב קורצקי: הם מראים לי ענייני? הם בכלל נמצאים פה בישיבות עירייה שהציבור הזה יידע? זה מעניין אותם בכלל? אנחנו עושים דיון על הניקיון של בתי הספר שהילדים יושבים, אני אומר לכם, הדיון הכי ארוך שהיה פה בעירייה בוועדת מכרזים, הנה עדים עידן ואבי, בגלל שאנחנו חושבים על הילדים האלה יום ולילה.

מר אבי גרובר: ...ומנהל בית ספר...

מר יעקב קורצקי: מנהל בית ספר, אני רוצה להגיד לך, אבי, זה לא מכובד...

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: זה לא יאומן.

מר יעקב קורצקי: מה הבעיה, שירה?

גב' שירה אבין: כי אני מבקשת מכס-

מר יעקב קורצקי: אני ביקשתי לדבר ממזמן, למה לא נתנו לי לדבר?

גב' שירה אבין: אתה תדבר. יעקב.

מר טל עזגד: היא הבטיחה לך שתדבר, מה הלחץ?

מר עידן למדן: מנהלת שנבחרה...

גב' שירה אבין: עידן, ביקשתי ממך לדבר? עידן, אתה חייב כל הזמן לדבר שישמעו אותך? תן לאחרים. אני מבקשת, אף אחד חוץ מגיא לא מדבר עכשיו.

מר גיא קלנר: אם יעקב היה מקשיב עד הסוף, הסיבה שאמרתי את זה היא סיבה התנהלותית. אני לא תופס צד בעניין. אני חושב שאם באים מספר רב של הורים, אם לי בבית הספר שלי כהורה, לא כחבר מועצה, היתה בעיה, יכול להיות שהייתי טועה בכל הניתוח של הסיטואציה, אבל זה היה בוער לי ככה. כשאני מגיע למועצת עיר ורוצה להשמיע את דעתי, ויכול להיות שאני מגיע לגזרה שבכלל לא יכולה לקבל החלטה, הייתי מכבד את זה ונותן להם 3 דקות על השעון, לנציג אחד, לדבר. זה בעניין הזה. לא יקרה שום דבר, המדינה תמשיך לעבוד מחר. הכל בסדר. זה בנקודה הזו.

מר טל עזגד: מקובל.

מר גיא קלנר: יש פה עניין, ואמרתי, העדתי על עצמי, אני לא יודע מה קורה שם, לא דיברתי עם הורה אחד, אף אחד לא מכיר אותי פה. לא מפה ולא משם. התקשרתי למיכל ביום רביעי או ביום חמישי, שאלתי אותה מה קורה בקריית יערים. הילדים שלי לומדים באוסישקין. אין לי מושג מה קורה בקריית יערים. אמרה לי 'ככה וככה, יותר מדי מורכב בשביל הטלפון, נדבר על זה בנפרד', אמרתי אין בעיה, אני אקפוץ או נדבר על זה בנפרד. נראה לי שלא צריך כרגע להיכנס לגופו של אדם בתוך הדיון הזה, אבל מכיוון שהדיון

הזה עלה כבר למקום מאוד גבוה ברמה הציבורית וההתנהלותית, יהיה נכון ברמה הזו לקבל איזושהי סקירה התנהלותית על העניין הזה, ויכול להיות שהמסקנה, כנראה אגב הנכונה, תהיה להוריד את זה מסדר היום. כי יכול להיות שזה לא הפורום שבו צריך לדון בזה. אבל once שזה נמצא איפה שזה נמצא, לפחות שנדע-

מר טל עזגד: אבל אתה נכנס...

מר גיא קלנר: טל, אתם יודעים מה קורה, אני אין לי מושג מה קורה. אני רק יודע שיש נושא שמזיז את העיר ימינה ושמאלה בעניין הזה, הורים בעיר ימינה ושמאלה, הייתי מבקש לדעת מה קרה. תבואו ותגידו למה לא צריך להשמיע את זה פה, יכול להיות שנקבל את זה גם כן, זה בסדר, ונוריד את זה מסדר היום. אבל נראה לי הגיוני ולגיטימי לתת להורים 3 דקות להגיד מה קורה פה, תגידו מה רוצים, מה עמדתכם, ונוריד את זה מסדר היום.

ד"ר יונה ברגור: אולי גם מנהלת אגף החינוך.

מר גיא קלנר: מה שהם יחליטו.

גב' שירה אבין: שנייה. שמענו את גיא, ביקש יעקב לדבר ושרגא לדבר. קודם כל אנחנו נותנים לחברי המועצה לדבר. אני מבקשת, תכבדו אחד את השני. זה בלתי נסבל. האמת שגם הדוגמה שאנחנו נותנים להורים היא מבישה, עם כל הכבוד.

מר יעקב קורצקי: לא נכון, אנחנו מראים להם כמה שאנחנו חושבים עליהם וכמה זה רציני. זה שקצת מדברים גבוה.

גב' שירה אבין: לא, הדיבורים כבר היו מעבר לגבוה פה.

מר יעקב קורצקי: בכנסת יש גם קללות ויותר מזה.

גב' שירה אבין: אני לא רוצה להיות בכנסת, אני פה. יעקב, דבר.

מר יעקב קורצקי: לא, שרגא יותר מבוגר ממני. שרגא שידבר.

מר שרגא קירשנר: רבותיי, אני עוסק בפדגוגיה. אני לא מבין הרבה

בחינוך ילדים, למרות שהשתתפתי בתכנית... בזמנו וכתבתי תכניות, וגם לדאבוני הרב הייתי מעורב בפעילות דומה למה שקורה אתכם עכשיו, הייתי מעורב בנושא של מחאה נגד מנהל, והחליפו מנהל. זה לא משנה באיזה בית ספר. אני לא חושב שיצא מזה טוב, גם אם היו מחליפים וגם אם לא היו מחליפים. במקרה ההוא החליפו ואני חושב שלא יצא מזה שום דבר טוב. אבל, א', הנושא הזה של עבודה זו זכות של מי שעובד, או זכותו גם להתפטר, אף אחד לא פיטר אותו, הוא התפטר. אני מניח מהאירועים כאן מסביב שיש פה איזשהו מאבק בין 2 או 3 קבוצות לפי מה שהבנתי. אני לא ירדתי לעומקו של העניין. אני רק אגיד לכם דבר אחד, שלדעתי אוי לו לאותו מנהל פדגוגי שזקוק לתמיכה של פוליטיקאים כדי למלא את תפקידו. זו דעתי על כל העניין הזה. אני חושב שאנחנו הגענו למקום שלא רק שאני חושב שצריך להוריד את זה מסדר היום, אני חושב שהגענו פה לכתובת מאוד לא נכונה לדיון. אני מאוד מצטער, אבי ועידן, אני חושב שזה לא היה צריך לעלות פה. אני לא רוצה להיכנס לסיבות או לא הסיבות, לא חושב שזה צריך להיות מקום להתנצחות פוליטית. אבל הבאתם את המליאה הזו-

מר עידן למדן: כאן זה העירייה, זה לא-

גב' שירה אבין: די, שים לב, אתה לא נותן לאף אחד לדבר.

מר שרגא קירשנר: אני חושב שהבאתם את המליאה הזו, וזו לא פעם

ראשונה שזה קורה, להתנהגות מבישה. אני יושב פה ואני מתבייש. אני חושב שלהגיע להתנצחות כזו על נושא שזה לא ענייננו, זה לא רק פגיעה בזכות הפרט, זה פגיעה בזכות הבסיסית של בנאדם לעבוד או לא לעבוד, לבחור. זה סוג מסוים של בעיה שלא היינו צריכים להיכנס אליה בדיון הזה. אני מניח שאם חבר עירייה היה רוצה להביא את זה לדיון באגף החינוך הוא היה ניגש, כמו שגיא עשה, למנהלת אגף החינוך, מברר, היה רוצה לדבר עם נציגי הורים – היה מדבר עם נציגי הורים. אני לא חושב שמליאה צריכה לדון במוסד חינוכי. השלב הבא הוא שלב של-

ד"ר יונה ברגור: במשבר בבית ספר.

מר שרגא קירשנר: הדיון כאן הוא לא על משבר בבית ספר, זו לא היתה הצעה לסדר. ההצעה לסדר לא היתה לדון במשבר בית הספר. ההצעה לסדר דנה בפירוש בעניין אישי של מנהל שהתפטר. זה הכל. אם הייתם רוצים לדון בבית הספר הייתם דנים בזה אחרת, ויש לזה גם מקום, אגף חינוך. אין מה לעשות.

גב' שירה אבין: אורי רצה לדבר.

מר אורי לוין: בואו נניח שזה היה הפוך, שהיו באים ואומרים 'תבקשו מהפורום הזה לפטר מנהל של בית ספר'. זה היה נראה אבסורד, נכון?

מר אבי גרובר: תלוי מה הנסיבות. אם משרד החינוך-

מר אורי לוין: לא, זה לא סימפוזיון.

מר אבי גרובר: זה היה נראה כמו שאלה, ענית. אוקיי, אני אחכה.

מר אורי לוין: להבהיר למה אני באמת חושב ומצטרף לדעת

הרבים, אני חושב שהנושא הזה לא היה צריך לבוא לפה בתור ועדה פדגוגית, האם המנהל הזה מתאים או לא מתאים. אנחנו לא יכולים לענות על זה בכלל. אבל אנחנו כן נדרשים לטפל בבעיות של פרוצדורה. לכן, אני כן הייתי רוצה לשמוע אותך או איזשהו נציג של ההורים, אבל רק בנושא הפרוצדורלי. זאת אומרת, האם מישהו מכס חושב שהעירייה או מי שעומד בראשה או מי שעובד תחת זה... נהגו שלא ביושר, במשוא פנים, בשיטות לא הוגנות? זה משהו שאני כן אוהב להביא את זה לישיבת המליאה, כי אנחנו דנים פה בדברים שכאלה.

מר יעקב קורצקי: מה זה משפט שדה עכשיו, אורי?

מר אורי לוי: לא, אם אני רוצה לשמוע מהם זה לא אם המנהל הוא מנהל טוב או לא טוב, אם ההורים האלה תמכו בו או לא תמכו בו.

גב' שירה אבין: אם הם יקבלו זכות דיבור-

מר אורי לוי: לא, אני רוצה להגיד את מה שאני רוצה להגיד.

גב' שירה אבין: אתה יכול להגיד את מה שאתה רוצה. להגיד אתה יכול.

מר אורי לוי: האם היה איזשהו הליך פגום, אם העירייה עשתה משהו לא בסדר, זה מה שאני רוצה לדעת בנושא הזה של הבקשה שלו להתפטר או לא. אבל בוודאי שלא לבקש ממנו לחזור לתפקידו. זה לא התפקיד שלנו. אבל האם יש משהו לא בסדר בתהליך, זה דבר אחד. לעניין התבטאות של אנשים שבאים למליאה, כשזה בנושאים אחרים אז יש אנשים שבאים ומתבטאים. אז אין שום בעיה לשמוע אותם היום עכשיו.

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת אנשים שמתבטאים? אה, תושבים אתה מדבר?

- מר אורי לוי:** כן, בנושאים אחרים.
- גב' שירה אבין:** לא, מי שדיבר לא מדבר יותר, נגמר העניין.
- מר אבי גרובר:** אני רוצה לענות לדברים.
- מר טל עזגד:** אבל לא שאלו אותך, אתה לא צריך לענות פה.
- גב' שירה אבין:** שמעת מה שאמרתי? דיברת ודיברת וכיבדתי אותך וכיבדתי את עידן וכיבדתי את כולם.
- מר אבי גרובר:** את רוצה עכשיו פרוצדורה?
- גב' שירה אבין:** יש עוד מישהו שלא דיבר מתוך חברי המועצה שרוצה לדבר?
- מר טל עזגד:** טוב שפרח מודדת.
- גב' שירה אבין:** דפנה, 3 דקות.
- גב' דפנה- נציגת ההורים:** תודה רבה לכם. קודם כל, תודה, הקשבנו לכם בקשב רב. ההורים כאן שמעו והם באים עם פתיחות רבה והם גם הקשיבו לאורך כל התהליך שנעשה. יש מספר עובדות שאנחנו צריכים לשתף אתכם. ראשית, מדובר בקבוצה מאוד קטנה של הורים, שלא עשתה ניסיון להגיע לוועד ההורים המרכזי של בית הספר כדי לנסות ולפתור בעיות בתוך המוסד עצמו. הגיעו לראש העירייה, ישבו מולו, שטחו את טענותיהם, וראש העירייה נתן להם גיבוי, הלך איתם הלאה. משרד החינוך אמר ראש העירייה-
- גב' שירה אבין:** דפנה, את אומרת דברים-
- מר יעקב קורצקי:** איפה...

גב' דפנה- נציגת ההורים: אם תתנו לי רק לדבר, אני לא הפרעתי לכם. אני אבקש לדבר רצוף. אם לא אהיה ברורה, תוכלו לשאול אותי שאלות.

מר יעקב קורצקי: אבל אני לא... ראש העיר לא פה כדי להגיב. אני לא מבין איך אתם נותנים לדבר כזה לקרות. באמת, אני מצטער, אני לא מבין איך אתם נותנים לזה. ראש העיר פה? הוא יכול להגיב על הטענות? אולי בכלל לא היה דבר כזה? יש הוכחה? יש אסמכתא? אם יש אסמכתא-

מר אבי גרובר: אז תתבע אותה דיבה אחר כך.

גב' שירה אבין: הכל מוקלט ואני אגיב. דפנה, אני אומרת שוב. תקשיבו רגע, שקט. אני אומרת שוב, לא להתייחס לסוגיות, קודם כל יש דברים שאת אמרת ואני חייבת להתייחס אליהם כי הם לא מדויקים. אבל אני אומרת שוב.

גב' דפנה- נציגת ההורים: עוד לא גמרתי את המשפט.

גב' שירה אבין: אבל אני מבקשת, דפנה, דבר אחד. אם את רוצה להגיד את מה שיש להורים להגיד, אל תיכנסי לפינות מיותרות. תגידי את המסר הכללי שאתם רוצים להגיד.

גב' דפנה- נציגת ההורים: אני אשתדל לומר את מה שיש לי לומר. תודה. ראש העירייה הודיע לאותה קבוצת הורים קטנה מאוד שהוא ממתין לראות את ממצאי משרד החינוך ועל פיהם הוא יפעל בהתאם בדיוק לרוח הדברים שכאן יש, אם אתם יודעים, טקסט וסבטקסט, שמצד אחד העירייה לא מתערבת, לא מחליטה, זה עניינים חינוכיים פדגוגיים, ומצד שני היא עושה או על דרך אי הגיבוי או על דרך אחרת. ראש העירייה אמר לאותה קבוצה 'נראה מה יאמרו מסקנות משרד החינוך'. ומה קרה? הגיעו המסקנות. אני מבקשת לסיים.

גב' שירה אבין: לא, אבל אני הייתי באותה ישיבה, את אומרת

דברים שהם לא נכונים, דפנה, עם כל הכבוד.

גב' דפנה- נציגת ההורים: בבקשה, אני רוצה לומר את הדברים.

(מדברים ביחד)

גב' דפנה- נציגת ההורים: משרד החינוך, שאותו ראש העירייה אמר 'אני נשען

על משרד החינוך'. משרד החינוך חזר ואמר, אין שום דו"ח. לא פדגוגית ולא

מקצועית באיש. ושוב אני רוצה להזכיר, אתם כבר שאלתם אם דניס בגופו של

אדם. חלילה. הנושא פה הוא אך ורק התנהלות ראש העירייה והעומד בראשה

נוכח משבר הקשור לשאלת מנהל.

גב' שירה אבין: לא, לזה אני לא מוכנה.

מר טל עזגד: זה לא הדיון.

גב' שירה אבין: דפנה, את עושה מעשה...

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: כולם עובדים בשבילי? כולם עושים מה שאני רוצה?

די, צא מזה.

גב' שירה אבין: זה לא... די.

מר אבי גרובר: אני דיברתי, מה אתה רוצה? מה, הם עובדים אצלי?

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: ברגע זה, דפנה, סליחה.

גב' דפנה- נציגת ההורים: אני לא סיימת.

גב' שירה אבין: את לא סיימת, יפה שאת לא סיימת.

גב' דפנה- נציגת ההורים: למה זה כל כך מקפיץ אתכם שאני מדברת?

גב' שירה אבין: אני אגיד לך משהו.

גב' דפנה- נציגת ההורים: החבר פה דיבר דברים נהדרים ואני רוצה להגיב.

גב' שירה אבין: יכול להיות שהוא דיבר דברים נהדרים. תקשיבי.

מר גיא קלנר: דפנה, הדיון בראש העיר הוא לא רלוונטי.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: תקשיבו רגע.

גב' דפנה- נציגת ההורים: עוד לא התחלתי לומר.

גב' שירה אבין: לא התחלת ובזה סיימת. דפנה, שנייה. לבוא ולהגיד

דברים ולהתייחס לראש העיר, אז קודם כל בואו, שכולם ישמעו. אני ישבתי באותה ישיבה עם ראש העיר, מעולם לא יצא המשפטים שאת אמרת כאן, והוא גם יכול לתבוע אותך דיבה כי את מדברת על דברים לא נכונים. אני לא יודעת ממי שמעת אותם, אני לא יודעת מה שמעת, אבל זה ממש לא נכון.

גב' דפנה- נציגת ההורים: מי היה בישיבה?

(מדברים ביחד)

גב' דפנה- נציגת ההורים: שירה, היא היתה בישיבה... הם היו שם.

הערה מהקהל: היינו בישיבה ושמענו אותו אומר 'אני אכבד כל

החלטה של משרד החינוך'.

גב' דפנה- נציגת ההורים: אני אמשיך, ברשותכם.

גב' שירה אבין: מה שאת אומרת זה לא מה שדפנה אמרה.

מר יעקב קורצקי: שירה, זה לא ענייני.

גב' דפנה- נציגת ההורים: אתם לא נותנים לי לסיים...

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: יונה, בזה הרגע, תקשיבו לי טוב. בזה הרגע הנושא

הזה הסתיים. אף אחד לא מדבר יותר על העניין הזה. מאחר ואני ביקשתי-

גב' דפנה- נציגת ההורים: סליחה, לי ניתנו 3 דקות.

גב' שירה אבין: לא, לא, אין יותר 3 דקות.

מר אבי גרובר: אבל כתוב...

גב' שירה אבין: שמעת מה שאמרתי?

גב' דפנה- נציגת ההורים: אני ברשות דיבור, ואם העירייה קוטעת אותי סימן

שיש דברים בגו, ואני אבקש לסיים את דבריי.

גב' שירה אבין: דפנה, אם את תמשיכי לעשות פה פרופגנדה-

גב' דפנה- נציגת ההורים: אני בסך הכל רוצה חופש ביטוי.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני לא מנהלת את השיחה הזאת.

מר יעקב קורצקי: שירה, תגידי להם, אני האיש הרע, נגמר הדיון הזה.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: יעקב קורצקי, חבר מועצת העיר, הייתי... לא נמצא

פה, את מעלה טענות נגד מישהו שלא נמצא. יקירתי, אני יודע מה אנחנו עושים בשביל הילדים ברמת השרון יום ולילה, והנה שני עדים שלי.

גב' שירה אבין: יעקב.

מר יעקב קורצקי: אני מצדיק אתכם יכול להיות, אבל לא יכול להיות

שבנאדם לא נמצא פה ואתם עושים את זה. זה לא נשמע הגיוני, נו, די.

גב' שירה אבין: לא רוצה לשמוע.

מר אבי גרובר: אז בואו נכנס את ועדת החינוך ונקיים את הדיון

בוועדת החינוך. למה לא?

גב' שירה אבין: אבי.

מר אבי גרובר: בואו נכנס את ועדת החינוך ונדון בוועדת החינוך.

(מדברים ביחד)

הערה מהקהל: למה אתם מפחדים לשמוע אותה?

מר יעקב קורצקי: לא מפחדים משום דבר.

גב' שירה אבין: סיימנו, אני לא מנהלת שתי שיחות במקביל, לא

מקובל עליי.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו בזכותם כאן. נציגים שלהם.

יונה, אבי, תקשיבו לי טוב.

גב' שירה אבין:

(מדברים ביחד)

אל תחפש הון פוליטי, לא על גב הילדים.

מר רפאל בראל:

שום הון פוליטי...

מר אבי גרובר:

(מדברים ביחד)

בזה הרגע אני נועלת את ישיבת המועצה. נגמר

גב' שירה אבין:

העניין. אני בצורה כזאת לא מנהלת ישיבה.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

שירה אבין
סגנית ומ"מ ראש העירייה